

WPROWADZANIE W ŻYCIE DOGMATU NIEPOKALANEGO POCZĘCIAW CHARYZMACIE MI

„O. Kolbe odkrył tajemnicę Niepokalanej, a odkrył ją nie tylko jako największe piękno wszechświata stworzonego, ale nade wszystko jako siłę, potężną energię, którą chciał przekazać też innym. I w tym właśnie celu założył stowarzyszenie, dając mu nazwę «Rycerstwo Niepokalanej»”¹.

CZYM JEST RYCERSTWO NIEPOKALANEJ – MI?

Rycerstwo Niepokalanej to według jego Założyciela, św. Maksymiliana Marii Kolbego, „całość życia katolickiego w nowej formie, polegającej na łączności z Niepokalaną, Wszechpośredniczką naszą u Jezusa”².

Cel i program Rycerstwa św. Maksymilian sformułował w hasło: „Zdobyć cały świat dla Niepokalanej Dziewicy, by Ona, a przez Nią Chrystus zakrólował w duszach wszystkich ludzi”³.

Członkowie Rycerstwa jako główne zadanie stawiają sobie szerzenie Królestwa Chrystusowego pod opieką i za pośrednictwem Niepokalanej, pobudzając wszystkich chrześcijan, świeckich i duchownych, do oddania się Jej na służbę w misji, którą pełni jako Matka Kościoła⁴.

To oddanie się Niepokalanej jest według Założyciela MI elementem zasadniczym: „Istota MI polega na tym, że jest ono [...] bezgranicznie Niepokalanej. [...] Stąd wstępujący do MI staje się Jej zupełną własnością”⁵.

Konsekwencją osobistego oddania i specyficznym zadaniem całego Stowarzyszenia jest upowszechnianie tajemnicy Niepokalanego Poczęcia, to znaczy

---

¹ K. Wojtyła / Jan Paweł II, *Patron naszych trudnych czasów. Wypowiedzi o św. Maksymilianie*, red. R. Deyna, Niepokalanów 1991, s. 134.

² *Pisma Ojca Maksymiliana Marii Kolbego OFMConv*, przygotował do druku Komitet Redakcyjny, t. I-IX, Niepokalanów 1970-1971 (dalej: POMK), nr 1128; por. *Statuty Generalne Rycerstwa Niepokalanej*, Niepokalanów 1998, art. 3.

³ Por. POMK, nr 868 R.

⁴ Por. *Statuty*, art. 3.

⁵ POMK, nr 1139.

„zasianie tej prawdy w sercach wszystkich [ludzi]”⁶ i troska o to, by wzrastała ona i wydawała owoce świętości. Słowem, rycerz ma starać się wcielać w życie dogmat Niepokalanego Poczęcia NMP, czyli stosować w życiu praktyczne wnioski płynące z tej prawdy, aby w = W, czyli nasza wola (w) zawsze zgadzała się z Wolą Bożą⁷.

„Prawda ta jest powszechnie znana i ogłoszona jako dogmat wiary – mówił św. Maksymilian. – A teraz?... Czy koniec z tą sprawą? – pyta i odpowiada – Teraz otwiera się druga karta naszej historii, mianowicie zasianie tej prawdy w sercach wszystkich, którzy są i będą aż do skończenia wieków, i opieka nad wzrostem i owocami świętości. Wprowadzić Niepokalaną do serc ludzkich, aby Ona w nich wystawiła tron Synowi swemu i doprowadziła je do Jego poznania, zapalając je miłością ku Najświętszemu Jego Sercu”⁸. Wprowadzić w życie dogmat o Niepokalanym Poczęciu – oto zadanie Rycerstwa Niepokalanej.

W tym właśnie celu marzy o założeniu Akademii Maryjnej w Niepokalanowie. O tym projekcie pisze w 1933 r. podczas podróży morskiej, pomiędzy Szanghajem a Hongkongiem, w liście do o. Antoniego Vivody: „Jeżeli Niepokalana zechce – założymy Akademię Maryjną, aby w niej studiować, wykładać, publikować na cały świat, czym jest Niepokalana. Akademia – może z doktoratem z mariologii. Jest to pole jeszcze mało znane, a tak konieczne dla życia praktycznego, dla nawracania i uświęcania dusz”⁹. Myślę, że to Sympozjum jest jakimś urzeczywistnieniem tych pragnień św. Maksymiliana.

WPROWADZANIE W ŻYCIE DOGMATU NIEPOKALANEGO POCZĘCIA W DZIAŁALNOŚCI RYCERSKIEJ ŚW. MAKSYMILIANA

Św. Maksymilian pojmował Rycerstwo Niepokalanej jako specyficzną formę życia chrześcijańskiego, jako konkretną drogę dążenia do świętości i apostołstwa, na której Niepokalana jest wzorem i siłą inspirującą. Jasno daje temu wyraz w jednym z artykułów napisanym w czerwcu 1936 r. prawdopodobnie na okręcie, podczas powrotnej podróży z Japonii do Polski. „Niepokalana – oto nasz ideał” Przede wszystkim ideał świętości odzwierciedlający i odnawiający w nas życie samej Maryi. „Samemu do Niej się zbliżyć, do Niej się upodobnić, pozwolić, by Ona opanowała nasze serce i całą naszą istotę, by Ona żyła i działała w nas i przez nas, by Ona miłowała Boga naszym sercem, byśmy do Niej należeli bezgranicznie – oto nasz ideał”¹⁰.

⁶ POMK, nr 432.

⁷ Por. J. D o m a n i s k i, *Przewodnik Rycerstwa Niepokalanej*, Niepokalanów 1995, s. 68.

⁸ POMK, nr 432.

⁹ Tamże, nr 452.

¹⁰ Tamże, nr 1109.

Świętość prowadzi do rozwoju w nas i w innych tej samej łaski Bożej, która była w Niepokalanej: „By Jej życie w nas pogłębiało się z dnia na dzień, z godziny na godzinę, z chwili na chwilę i to bez żadnych granic – oto nasz drogi Ideał. I aby to Jej życie podobnie się rozwijało w każdej duszy, co jest i będzie kiedykolwiek – oto nasz drogi ideał”¹¹.

Z miłości ku Niepokalanej, z wysiłku czerpiącego natchnienie z Jej uległości wobec planów Bożych, wypływa także działalność apostolska: „Promieniować na otoczenie, zdobywać dla Niej dusze, by przed Nią także serca bliźnich się otwarły; by zakrólowała Ona w sercach wszystkich, co są gdziekolwiek na świecie, bez względu na różnicę ras, narodowości, języków i także w sercach wszystkich, co będą kiedykolwiek aż do skończenia świata – oto nasz ideał”¹².

By lepiej zrealizować ten ideał, św. Maksymilian uważa za konieczność i warunek nieodzowny, całkowite poświęcenie się Niepokalanej jako rzecz, narzędzie, własność aż do utożsamienia się z Nią¹³.

Poświęcenie się Niepokalanej znajduje wreszcie jasne potwierdzenie w jego działalności. Z duchem franciszkańskiego, całkowitego wyrzeczenia o. Maksymilian łączy najnowocześniejsze środki apostołstwa – prasę i radio. Niepokalanów staje się nowoczesnym ośrodkiem wydawniczym z własną radiostacją. Przy jej poświęceniu św. Maksymilian zapowiada użycie dla sprawy Niepokalanej telewizji¹⁴.

W 1930 r. wyjeżdża na misje do Japonii i w Nagasaki zakłada Niepokalanów Japoński. Po sześciu latach wraca do Polski, doprowadzając do niezwykłego rozwoju swoje wydawnictwo. „Rycerz Niepokalanej” osiąga milionowy nakład, rosną szeregi Rycerstwa Niepokalanej, Niepokalanów staje się największym klasztorem w świecie.

Ale wciąż, zwłaszcza w konferencjach sobotnich, przypomina współpracownikom, że istotny rozwój Niepokalanowa to nie powiększanie jego terenu, nie sprowadzanie coraz bardziej nowoczesnych maszyn, nie mnożenie nakładu pism MI, ale „codzienne i coraz większe zbliżanie się do Niepokalanej”¹⁵.

Redaktorów pouczał, że wtedy ich artykuły będą doskonałe, gdy pod nimi będzie mogła podpisać się Niepokalana. „W ogóle – mówił – cała nasza działalność musi tak wyglądać, by było widać, że Niepokalana działa w nas i przez nas”¹⁶.

---

¹¹ Tamże.

¹² Tamże.

¹³ Por. tamże.

¹⁴ *Konferencje Świętego Maksymiliana Marii Kolbego*, red. J. R. Bar, Niepokalanów 1990³, nr 198.

¹⁵ Tamże, nr 171; por. także nr 78, 172.

¹⁶ Cyt. za: J. D o m a n s k i, *Co dzień ze św. Maksymilianem. Wybór tekstów z pism i przemówień o. Maksymiliana Marii Kolbego*, Niepokalanów 1994, s. 194.

Akcja apostołstwa św. Maksymiliana ogarnia całą Polskę, gromadząc siły duchowe przed ciężką próbą. Świadomość tej próby nie rodziła jednak katastrofizmu, przeciwnie stawała się zachętą do jeszcze większej gorliwości. W święto Królowej Polski, w 1937 r., o. Kolbe mówił: „My mamy obowiązek starać się, aby Najświętsza Maryja Panna była Królową Polski naprawdę, i to nie tylko jakąś Królową konstytucyjną, ale absolutną. Święto Królowej Korony Polskiej ma dla nas specjalne znaczenie. Ono nam przypomina, że jesteśmy przeznaczeni do walki o Jej królowanie”¹⁷. W rok potem przedstawia rolę dziejową Polski i jej działania apostołskie. Mając taką misję Polska „potrzebuje czerstwego zdrowia moralnego i dlatego Niepokalana staje tu w Niepokalanowie i działa na dusze [...]. Chce, aby Polska wzmocniła się duchowo i aby promieniowała na cały świat...”¹⁸.

Praca Niepokalanowa przynosi owoce. Księża donoszą ze swych parafii, że dzięki jego pismom, wspartym modlitwą i ofiarą wydawnictw, widać wszędzie wzrost wiary i dobrych obyczajów, ludzie zaczynają być lepsi. Wstrząsem dla sumienia narodu była przeprowadzona w 1938 r. na łamach „Rycerza Niepokalanej” kampania w obronie dzieci nie narodzonych. Ożywia się duch apostołski w narodzie. Pod sztandarem Niepokalanej stanęło blisko milion wiernych z różnych stanów i zawodów. Kard. August Hlond, Prymas Polski, mówił wówczas z radością: „Niepokalana Dziewica podbija duszę polską”¹⁹. Po wojnie biskupi polscy stwierdzili w piśmie do Stolicy Apostolskiej, że apostołstwo prasowe o. Kolbego „zrodziło liczne i bardzo zbawienne owoce dla dobrego uformowania wiernych”²⁰, a zwłaszcza przygotowało ich na przeżycie niebezpieczeństw i zniesienie strasznych okropności ostatniej wojny. Kard. Stefan Wyszyński zwykł mówić, że Założyciel Niepokalanowa przygotował drogę maryjną na święte tysiąclecie chrztu Polski.

WPROWADZANIE W ŻYCIE DOGMATU NIEPOKALANEGO POCZĘCIA W DZIAŁALNOŚCI STOWARZYSZENIA „RYCERSTWO NIEPOKALANEJ”

Wprowadzanie w życie dogmatu Niepokalanego Poczęcia w charyzmacie MI można ukazać na kilku płaszczyznach (żeby nie przedłużać ograniczę się do tych najistotniejszych)²¹.

Św. Maksymilian wskazuje różne cele działalności Rycerstwa Niepokalanej, ale zależnie od okoliczności zaleca, by rycerze wyszczególnili sobie najbar-

¹⁷ *Konferencje*, nr 74.

¹⁸ *Tamże*, nr 168.

¹⁹ J. D o m a ń s k i, *Św. Maksymilian Maria Kolbe, Patron naszego wieku*, Niepokalanów 1987, s. 42.

²⁰ *Tamże*.

²¹ *Por. Statuty*, art. 10-18.

dziej pałace, dla których w ich środowisku należałoby się koniecznie zaangażować i poświęcić.

Rycerstwo Niepokalanej działa na trzech polach: indywidualnym, we własnym środowisku i w świecie. Oczywiście jest, że ten kto staje się członkiem Rycerstwa Niepokalanej, zaczyna swą misję od nawrócenia i uświęcenia samego siebie: zdobycie siebie samego dla Boga jest pierwszym nieodzownym aktem. Członek MI w dalszej kolejności dostrzega w swojej rodzinie, w sąsiedztwie, w środowisku pracy i rozrywki opatrnościowy teren ewangelizacji przez przykład, dobre słowo i rozpowszechnianie prasy²², i wreszcie pamiętając, że Rycerstwo Niepokalanej jest ruchem ogólnokościelnym, obejmuje swoim sercem każdego człowieka i cały świat.

Siła przyciągania ideału Rycerstwa polega na tym, że mobilizuje ludzi do działania, gdyż każdy wierzący człowiek chciałby szybciej i pewniej dojść do Boga. Stąd podstawą wszelkiej działalności na polu rycerskim jest mocne zakorzenienie w Ewangelii, dlatego członkowie Rycerstwa Niepokalanej przyswajają sobie tę podstawową misję Kościoła, którą jest głoszenie Dobrej Nowiny. Pragną nieść Ewangelię Chrystusa jako źródło nadziei człowieka i odnowy społeczeństwa wszędzie, gdzie Opatrzność ich stawia²³. Wzorem tej apostołskiej działalności jest dla rycerzy sama Niepokalana – doskonała uczennica Pana.

Szczególnie specyficzne zadanie Rycerstwa Niepokalanej polega – jak to już było podkreślane – na uwydatnianiu i upowszechnianiu tajemnicy Niepokalanego Poczęcia, to znaczy na „zasianiu tej prawdy w sercach wszystkich ludzi [...] i trosce o to, by wzrosła ona i wydała owoce świętości”²⁴. Ułatwi to chrześcijańskie formowanie sumień i nową ewangelizację. Maryja, znak zwycięstwa nad złem i śmiercią, „wkroczywszy głęboko w dzieje zbawienia, gdy jest sławiona i czczona, przywołuje wiernych do Syna swego i Jego ofiary oraz do miłości Ojca”²⁵. Członkowie Rycerstwa Niepokalanej starają się więc przekazywać miłość do Niepokalanej przez świadectwo swego życia dawane w różnych sektorach życia społecznego i przenikać duchem ewangelicznym każdą rzeczywistość ludzką.

Przejawem tego jest m. in. angażowanie się we wszelką działalność, mającą na celu obronę życia i pełną godność osoby, przyjmowanie służebnej postawy wobec potrzebujących, podkreślanie wartości braterstwa, sprawiedliwości i miłości.

Członkowie MI mają świadomość misyjnego wymiaru własnego apostołstwa, którego owocność zawsze i wszędzie jest zależna od miary osobistego zjednoczenia z Chrystusem Odkupicielem, według wzoru Maryi. Uznając, że prawdziwy misjonarz winien być święty, stawiają na pierwszym miejscu ewangeliczne środki

²² POMK, nr 1040.

²³ Jan Paweł II, *Christifideles laici*, nr 29.

²⁴ POMK, nr 432.

²⁵ *Lumen gentium*, nr 65.

apostolstwa: modlitwę, ofiarę i świadectwo życia²⁹ oraz propagowanie Cudownego Medalika – jak do tego gorąco zachęcał św. Maksymilian – który jest znakiem matczynej troski Maryi o grzeszników i służy jako środek do ich nawracania.

Szczególną rolę w Stowarzyszeniu odgrywają osoby, które cierpią. Dlatego członkowie MI tak bardzo zabiegają o pozyskiwanie ich dla Niepokalanej. Ofiarowanie Jej własnych cierpień sprawia, że całe Stowarzyszenie uczestniczy w tajemnicy odkupieńczej Chrystusa i odnawia swój zapał misyjny.

Szczególny nacisk w rycerskim apostolstwie kładzie się na zdobywanie ludzi młodych dla idei MI. Dlatego Centrum Narodowe stara się organizować Ruch Młodzieżowy Rycerstwa Niepokalanej, jako integralną część Stowarzyszenia o ściśle określonym programie formacyjnym i duszpasterskim.

Członkowie Rycerstwa Niepokalanej w swej apostołskiej działalności wykorzystują środki, których w duchu profetycznym i franciszkańskim używał o. Kolbe. W ten sposób stają się apostołami „pióra czy mikrofonu, czy ekranu, czy w inny sposób”³⁰.

Działają oni:

1. na polu ewangelizacji (głoszenie słowa Bożego, katechizacja, troska o młodzież, misje ludowe, kursy formacji duchowej, doskonalenie wiedzy czy kultury maryjnej);
2. na płaszczyźnie miłości bliźniego (promocja osoby, wychodzenie naprzeciw pilnym potrzebom);
3. w dziedzinie mass-mediów (działalność wydawnicza, radiowo-telewizyjna, informatyka itp.).

By bardziej upowszechnić prawdę o Niepokalanym Poczęciu NMP, korzystając z okazji 150. rocznicy ogłoszenia dogmatu, Rycerstwo Niepokalanej w Polsce nie tylko ogłosiło „Rok Niepokalanego Poczęcia”³¹, ale tę prawdę przez cały rok propagowało, rozważało i ukazywało jej wartość, w różnych wspólnotach chrześcijańskich. Rocznica ta stała się stosowną okazją do podjęcia przez Rycerstwo Niepokalanej nowego wysiłku, mającego na celu osobiste przyswojenie i ukazanie ludziom naszych czasów sensu i najbardziej autentycznego przesłania tej prawdy wiary.

Zadanie to powierzono inicjatywie wszystkich członków Rycerstwa Niepokalanej, w tym szczególnie zorganizowanym wspólnotom i kołom MI, gdzie zostało wspaniałomyślnie przyjęte i z wielką miłością realizowane. W ciągu niespełna roku, poczynając od 8 grudnia 2003 r., MI w różnych regionach naszej Ojczyzny organizowało tzw. „«Stacje» Roku Niepokalanego Poczęcia” (było ich blisko 20), które gromadziły wspólnoty MI na wspólnej modlitwie i refleksji nad tajemnicą

²⁹ Por. Jan Paweł II, *Redemptoris misio*, nr 90.

³⁰ POMK, nr 335.

³¹ Por. *Rok Niepokalanego Poczęcia*, „Informator Rycerstwa Niepokalanej” 3(2004), s. 56-57.

Niepokalanego Poczęcia. Owocem tych „stacji” są nowi rycerze i nowe wspólnoty MI oraz liczne inicjatywy apostołskie³².

Wyzwanie to zaowocowało również m. in. pomysłem i organizacją obecnego sympozjum wspólnie z Polskim Towarzystwem Mariologicznym. Krótko mówiąc – poprzez to sympozjum realizuje się na płaszczyźnie duchowej i intelektualnej „wcielanie w życie” dogmatu Niepokalanego Poczęcia – jak pragnął tego św. Maksymilian. Trzeba mieć tylko nadzieję, że zaowocuje ono również praktyką życia.

Niech więc przez medytację tajemnicy Niepokalanego Poczęcia rozpali się w każdym z nas ofiarna miłość do Niepokalanej, która przyczyni się do triumfu Jej Niepokalanego Serca.

---

³² Por. *Jej wszystko zawierzam* (wywiad z o. Stanisławem M. Piętką, gwardianem Niepokalano-
wa), „Rycerz Niepokalanej” 12(2004), s. 390-392.